

Prima Pagină > ... > Drepturile Dumneavoastră > Drepturi Fundamentale > Drepturile Omului Și Întreprinderilor
> Croația

Drepturile omului și întreprinderilor

Conținut furnizat de
Croația

Croația

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

Victimele încălcărilor drepturilor omului pot solicita protecție judiciară:

- în proceduri civile, în cadrul cărora acestora li se pot acorda despăgubiri pentru daune materiale sau morale (morale în cazul încălcării drepturilor referitoare la personalitate [\[1\]](#));
- în [proceduri penale](#), în cadrul cărora o parte vătămată poate depune o cerere pentru acordarea de despăgubiri cu privire la prejudiciile suferite ca urmare a infracțiunii comise.

Articolul 1 din Legea privind procedura civilă (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne Novine* (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația) numerele 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, și 70/19) prevede că legea respectivă reglementează normele de procedură în temeiul cărora instanțele audiază și deliberază în cadrul procedurilor privind drepturile și obligațiile fundamentale ale omului și ale cetățenilor, relațiile personale și familiale ale cetățenilor, precum și în cadrul procedurilor în domeniul muncii, al comerțului, al proprietății și în cadrul altor proceduri de drept civil, cu excepția cazului în care legea prevede deliberarea asupra unora dintre acestea în temeiul normelor unei altei proceduri. În plus, articolul 185 din Legea privind procedura civilă prevede inițierea procedurilor civile prin introducerea unei acțiuni.

În procedurile legate de ocuparea forței de muncă, în special cu privire la stabilirea termenelor-limită și la programarea ședințelor de judecată, instanța acordă întotdeauna o atenție deosebită necesității soluționării urgente a litigiilor în domeniul muncii.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Articolul 43 din Legea privind procedura penală (*Zakon o kaznenom postupku*, NN numerele 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, și 126/19) prevede un catalog general al drepturilor tuturor victimelor infracțiunilor (dreptul la servicii de asistență pentru victimele infracțiunilor, dreptul la asistență psihologică eficientă și alte tipuri de asistență de specialitate, precum și acordarea de sprijin autorităților, organizațiilor sau instituțiilor care oferă asistență victimelor infracțiunilor în temeiul legii, dreptul la protecție împotriva intimidării și represaliilor, dreptul la protecția demnității victimei în timpul interviului în calitate de martor, dreptul de a fi audiat fără întârzieri nejustificate după depunerea unei plângeri penale, precum și dreptul la efectuarea oricăror alte audieri, numai în măsura necesară procedurilor penale, dreptul de a fi însoțit de o persoană de încredere în timpul acțiunilor la care victima este participantă, dreptul de a face obiectul unor proceduri medicale menținute la un nivel minim și efectuate numai în cazurile în care acestea sunt strict

necesare procedurilor penale, dreptul de a depune o cerere de urmărire penală și de a intenta proces în temeiul dispozițiilor Codului penal (*Kazneni zakon*), dreptul de a participa la procedurile penale în calitate de parte vătămată, dreptul de a fi informat cu privire la respingerea plângerii penale și la faptul că procurorul (*državni odvjetnik*) a renunțat la urmărirea penală, precum și dreptul de a prelua urmărirea penală de la procuror, dreptul de a fi notificat de către procuror cu privire la orice acțiune întreprinsă în urma plângerii penale a victimei și de a înainta o plângere unui procuror de rang superior, dreptul de a fi notificat, la cerere și fără întârzieri nejustificate, cu privire la suspendarea detenției sau a arestării preventive a inculpatului, cu privire la evadarea acestuia și cu privire la eliberarea condamnatului de la executarea unei pedepse cu închisoarea, precum și cu privire la orice fel de măsuri întreprinse pentru protejarea victimei, dreptul de a fi informat, la cerere, cu privire la orice hotărâre definitivă privind încetarea urmăririi penale și alte drepturi prevăzute de lege).

Articolul 44 din Legea privind procedura penală prevede drepturi speciale pentru victimele traficului de persoane (care poate fi săvârșit în scopul exploatarea unei persoane prin muncă forțată sau aservire) care, pe lângă drepturile prevăzute la articolul 43 din lege, au, de asemenea: dreptul la consultanță gratuită înainte de a fi intervievate și la un avocat din oficiu pe cheltuiala statului; dreptul de a fi interogate la sediul poliției sau al parchetului (*državno odvjetništvo*) de către o persoană de același sex și, dacă este posibil, de către aceeași persoană, în cazul în care interogatoriul se repetă; dreptul de a nu răspunde la întrebări care nu au legătură cu infracțiunea și care privesc viața privată a victimei; dreptul de a solicita să fie interogate prin mijloace audiovizuale; dreptul la protecția datelor cu caracter personal; dreptul de a solicita excluderea publicului din cadrul procedurilor.

Articolul 43a [din Legea privind procedura penală] și normele privind metodele de evaluare individuală a victimei (*Pravilnik o načinu provedbe pojedinačne procjene žrtve*, NN nr. 106/17, denumite în continuare „norme”) prevăd procedura de evaluare individuală a victimei pentru a stabili necesitatea de a lua măsuri speciale de protecție și, în cazul în care se consideră că se impune o astfel de necesitate, pentru a stabili ce măsuri speciale de protecție (inclusiv măsuri de protecție procedurale, precum metode speciale de interogatoriu, utilizarea tehnologiilor de comunicații pentru a evita contactul vizual cu autorul infracțiunii, excluderea publicului din cadrul procedurilor, efectuarea interogatoriului de către o persoană de același sex și, dacă este posibil, de către aceeași persoană, în cazul în care interogatoriul se repetă, însoțirea de către o persoană de încredere, protecția datelor cu caracter personal) ar trebui să fie aplicate, facilitarea consilierii gratuite pe cheltuiala statului și alte măsuri prevăzute de lege. Faptul că infracțiunile grave includ, dar nu se limitează la, printre altele, traficul de persoane și criminalitatea organizată este luat în considerare, astfel încât acestea includ infracțiuni împotriva mediului în cazul în care sunt comise ca parte a unei asociații criminale.

Protecția drepturilor victimelor în Republica Croația este garantată de legislația privind justiția penală, precum și de Constituția Croației (*Ustav Republike Hrvatske*), iar respectarea acestora este garantată de instanțele naționale. În momentul în care toate căile de atac disponibile la nivel național au fost epuizate, victimele pot înainta proceduri la Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg, în ultimă instanță, în cazul în care consideră că unul dintre drepturile fundamentale ale acestora garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului a fost încălcat la nivel național.

3. Sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului care sunt consecința activităților unei corporații transnaționale europene și au fost comise în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

În temeiul articolului 27 din Legea privind procedura civilă, instanțele croate au competența de a se pronunța în cadrul litigiilor cu dimensiuni internaționale în cazul în care o astfel de competență este prevăzută în mod explicit de lege sau de un tratat internațional.

În ceea ce privește competența în materie civilă și comercială, Legea privind dreptul internațional privat (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*, NN nr. 101/17) prevede în mod expres aplicarea Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară,

recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles I”) în domeniul său de aplicare și extinde aplicarea acestuia la situațiile referitoare la țări terțe.

În conformitate cu regula de bază privind competența din Regulamentul Bruxelles I inclusă la articolul 4, persoanele domiciliată pe teritoriul unui stat membru sunt acționate în justiție, indiferent de naționalitatea lor, în fața instanțelor de la domiciliul acestora. Articolul 63 prevede că o persoană juridică are domiciliul în locul unde aceasta își are sediul statutar, administrația centrală sau punctul principal de activitate.

Situațiile în care un inculpat poate fi acționat în justiție într-un alt stat membru decât cel în care este domiciliat sunt prevăzute la articolele 7-9 (competență specială). Prin urmare, competența în relațiile necontractuale este reglementată de articolul 7 alineatul (2), care prevede că o persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru în materie delictuală și cvasidelictuală, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă.

În plus, articolul 58 din Legea privind dreptul internațional privat prevede competența necesară după cum urmează: În cazul în care aplicarea dispozițiilor legii respective sau a altor legi croate ori tratate internaționale în vigoare în Croația nu conferă competență cu privire la un inculpat domiciliat pe teritoriul unui stat care nu este membru al UE și în cazul în care procedurile nu pot avea loc în străinătate sau nu se poate presupune în mod rezonabil că acestea pot avea loc în străinătate, instanțele croate sunt competente în cazul în care obiectul procedurilor are o legătură suficientă cu Croația astfel încât desfășurarea procedurilor în această țară să fie adecvată.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (precum Inspekția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

În temeiul Legii privind Avocatul Poporului (*Zakon o pučkom pravobranitelju*), Avocatul Poporului din Croația este responsabil numai pentru examinarea plângerilor privind încălcările legilor existente și neregulile din activitatea autorităților naționale, a unităților guvernamentale autonome locale și regionale și a persoanelor juridice cu autoritate publică, ceea ce înseamnă, în consecință, că nu este permisă o investigare a plângerilor legate de încălcarea legilor din sectorul privat. În plus, în temeiul articolului 20, orice persoană care consideră că drepturile sau libertățile sale constituționale sau juridice sunt amenințate sau încălcate ca urmare a conduitei ilegale sau ilicite a acestor autorități poate iniția o acțiune în justiție în fața unei instanțe competente. În consecință, o persoană care dorește să depună o plângere la Oficiul Avocatului Poporului (*Ured pučkog pravobranitelja*) nu trebuie să fie cetățean al UE, dar o condiție prealabilă pentru ca Avocatul Poporului să soluționeze plângerea este ca una dintre autorități (sau mai multe autorități) să fi comis o încălcare a drepturilor omului. Cu toate acestea, întrucât Oficiul Avocatului Poporului din Croația primește adesea plângeri legate de sectorul privat, experiențele și plângerile cetățenilor sunt utilizate atât în rapoartele anuale, cât și prin intermediul participării la proceduri judiciare pentru a pleda pentru măsuri specifice, fără de care nu ar fi posibilă obținerea un grad mai ridicat de asigurare a respectării legii și protecție a cetățenilor.

Pe de altă parte, Legea privind combaterea discriminării (*Zakon o suzbijanju diskriminacije*) se aplică: conduitei tuturor autorităților naționale, unităților guvernamentale autonome locale și regionale, persoanelor juridice cu autoritate publică și conduitei tuturor persoanelor juridice și fizice, în special în domeniul muncii și al condițiilor de muncă, accesului la activități independente și activități dependente, inclusiv criteriilor de selecție, precum și condițiilor de recrutare și promovare; accesului la toate tipurile de orientare profesională, formare profesională și

recalificare; educației, științei și sportului; securității sociale, inclusiv protecției sociale; drepturilor la pensie și asigurării de sănătate; sistemului judiciar și administrativ, informațiilor publice și mass-mediei; accesului și furnizării de bunuri și servicii; apartenenței la sindicate, organizații ale societății civile, partide politice sau orice alt tip de organizație și activităților desfășurate în cadrul acestora, precum și participării la creația culturală și artistică.

În plus, Oficiul Avocatului Poporului, în calitate de autoritate centrală pentru combaterea discriminării, primește raportări din partea tuturor persoanelor fizice și juridice și examinează raportările individuale, astfel încât poate emite recomandări, avize, propuneri și avertismente fără caracter juridic obligatoriu pentru a combate discriminarea și a proteja drepturile persoanei discriminate. Acesta are dreptul, de asemenea, de a participa la proceduri judiciare în calitate de intervenient din partea unei persoane care a înaintat o plângere privind discriminarea sau poate introduce o acțiune în justiție comună pentru protecția împotriva discriminării, în cazul în care dovedește probabilitatea ca, prin conduita sa, inculpatul să fi încălcat dreptul la egalitate de tratament al unui număr mare de persoane datorită legăturii acestora cu drepturile și valorile recunoscute de legea respectivă (rasă sau etnie, culoarea pielii, sex, limbă, religie, convingere politică sau de altă natură, mediu național sau social, proprietate, apartenență la un sindicat, educație, statut social, starea civilă sau familială, vârstă, stare de sănătate, dizabilitate, moștenire genetică, identitate sau expresie de gen sau orientare sexuală). De asemenea, o persoană care are dreptul să depună o plângere privind discriminarea la Avocatul Poporului nu trebuie să fie cetățean al UE.

Noua [Lege privind protecția avertizorilor de integritate](#) (*Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti*), în vigoare de la 1 iulie 2019, prevede că avertizorii de integritate pot contacta Avocatul Poporului pentru a solicita protecția drepturilor acestora în cazul în care un avertizor de integritate dovedește probabilitatea de a fi sau de a putea fi victimă a unor fapte prejudiciabile pentru raportarea neregulilor. În temeiul Legii respective, o persoană care dorește să depună o plângere nu trebuie să fie cetățean al UE, iar Avocatul Poporului poate lua măsuri pentru a proteja un avertizor de integritate provenit din sectorul public sau privat (Notă: Legea definește termenul de „avertizor de integritate” ca fiind o persoană care a luat cunoștință și a raportat nereguli legate de executarea muncii pentru angajator, de exemplu încălcări ale legilor, ale regulamentelor, ale normelor, ale codurilor de etică sau de conduită sau ale regulamentelor interne ale întreprinderilor.) Trebuie subliniat faptul că, în afară de ocuparea forței de muncă, prestarea muncii include și munca voluntară, munca efectuată în temeiul contractelor de prestări servicii cu caracter temporar, locurile de muncă pentru studenți etc. De asemenea, un avertizor de integritate poate fi o persoană care a participat la procedurile de recrutare în calitate de candidat.

În plus, ca parte a unei conduite responsabile a întreprinderilor – și anume, protecția drepturilor omului, în special a drepturilor lucrătorilor, precum și protecția mediului, Republica Croația, în calitate de stat aderent la Comitetul pentru investiții al OCDE, precum și în calitate de organism imparțial activ de supraveghere, trebuie să pună în aplicare următoarele orientări: furnizarea de informații privind conduita responsabilă a întreprinderilor pe site; prelucrarea solicitărilor; medierea cu privire la rezolvarea problemelor rezultate din posibila conduită iresponsabilă a întreprinderilor și comunicarea cu părțile interesate pentru evitarea litigiilor.

În plus, Croația a înființat un inspectorat de stat (*Državni inspektorat*), care cuprinde direcții și servicii competente (precum direcția de supraveghere a securității și sănătății în muncă și direcția de supraveghere a ocupării forței de muncă).

Mai multe informații privind domeniul de aplicare al activității și competențele inspectoratului de stat sau ale serviciilor/direcțiilor menționate mai sus pot fi accesate la următoarele linkuri:

- [Contacte](#)
- [Direcția de supraveghere a securității și sănătății în muncă](#)
- [Direcția de supraveghere a ocupării forței de muncă](#)

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se

aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Croația nu impune niciun sistem de mediere obligatoriu care să abordeze încălcările drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor. În ceea ce privește litigiile dintre consumatori și comercianți, medierea este reglementată de Legea privind soluționarea alternativă a litigiilor consumatorilor (*Zakon o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova*, NN numerele 121/16 și 32/19) care transpune directivele și regulamentul UE privind soluționarea litigiilor consumatorilor. În ceea ce privește problemele de protecție a drepturilor omului și alte litigii legate de drepturi, medierea poate fi propusă în fața unuia dintre centrele de mediere din Croația, în cadrul căruia un litigiu poate fi soluționat pe baza intereselor părților.

Vă rugăm să consultați linkurile relevante pentru mai multe informații privind:

- [Procesul de mediere în statele membre](#)
- [Găsiți unui mediator](#)
- [Soluționarea alternativă a litigiilor consumatorilor](#)
- [Centre de mediere](#)

Conform Legii privind protecția consumatorilor (*Zakon o zaštiti potrošača*), comerciantul trebuie să ofere consumatorului posibilitatea de a transmite o plângere în scris prin poștă, fax sau e-mail.

În temeiul Legii privind inspectoratul de stat (*Zakon o državnom inspektoratu*), petițiile care includ detaliile persoanei care face raportarea (nume, prenume și adresa de domiciliu) și indicarea conduitei care contravine normelor pot fi utilizate ca bază pentru inspecție.

În ceea ce privește angajații întreprinderilor multinaționale, Legea muncii (*Zakon o radu*) prevede că un angajator care are cel puțin douăzeci de angajați trebuie să numească o persoană care are, împreună cu angajatorul, sarcina de a primi și soluționa plângerile legate de protecția demnității lucrătorilor.

Aceste activități sunt monitorizate de [inspectoratul de stat](#).

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE?

O victimă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru o încălcare a drepturilor omului legată de activitățile întreprinderilor are aceleași drepturi ca alte victime în cadrul procedurilor penale. Pentru mai multe informații, consultați portalul european e-Justiție:

- [Drepturile victimelor criminalității în cadrul procedurilor penale](#)
- [Despăgubirea victimelor infracționalității](#)

În temeiul Legii privind asistența judiciară gratuită (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*), dreptul la asistență judiciară gratuită este acordat:

- cetățenilor croați;
- copiilor care nu sunt cetățeni croați, dar se află în Croația neînsoțiți de un adult răspunzător pentru aceștia prin lege;
- străinilor cu reședința temporară, pe bază de reciprocitate, și străinilor cu reședință permanentă;
- străinilor aflați sub protecție temporară;

- străinilor aflați în situație de ședere ilegală și străinilor care au drept de ședere pe termen scurt, în cadrul procedurilor prin intermediul cărora care hotărăște expulzarea sau returnarea;
- solicitanților de azil, persoanelor cu statut de azil și străinilor cu statut de protecție subsidiară, precum și membrilor familiilor acestora care au domiciliul legal în Croația, dacă fac obiectul unor proceduri în cadrul cărora nu li se acordă asistență judiciară în temeiul unei legi speciale.
- Legea privind asistența judiciară gratuită (NN numerele 143/13 și 98/19) reglementează condițiile și procedura conform căroro persoanele defavorizate își pot exercita dreptul la consultanță juridică și acces la instanțe și alte organe de drept public în materie civilă și administrativă.
- Legea privind asistența judiciară gratuită prevede că beneficiarii asistenței judiciare gratuite, alte persoane decât cetățenii croați, includ:
- copiii care nu sunt cetățeni croați, dar se află în Croația neînsoțiți de un adult răspunzător pentru aceștia prin lege;
- străinilor cu reședința temporară, pe bază de reciprocitate, și străinilor cu reședință permanentă;
- străinilor aflați sub protecție temporară;
- străinilor aflați în situație de ședere ilegală și străinilor care au drept de ședere pe termen scurt, în cadrul procedurilor prin intermediul cărora care hotărăște expulzarea sau returnarea;
- solicitanților de azil, persoanelor cu statut de azil și străinilor cu statut de protecție subsidiară, precum și membrilor familiilor acestora care au domiciliul legal în Croația, dacă fac obiectul unor proceduri în cadrul cărora nu li se acordă asistență judiciară în temeiul unei legi speciale.

Beneficiarii asistenței judiciare gratuite își pot exercita dreptul la asistență judiciară primară și/sau secundară în condițiile prevăzute de lege.

Asistența judiciară primară include informații juridice generale, consiliere juridică, depunerea de documente la organismele publice, la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, precum și la organizațiile internaționale, în conformitate cu tratatele internaționale și cu regulamentul intern de procedură, reprezentarea în cadrul acțiunilor desfășurate în fața organismelor publice și asistență judiciară în soluționarea extrajudiciară a litigiilor. Aceasta este asigurată de organele administrative din județe și din orașul Zagreb (*Grad Zagreb*) prin intermediul asociațiilor autorizate și al clinicilor juridice și poate fi furnizată cu privire la orice problemă juridică. Procedura pentru exercitarea dreptului la asistență judiciară primară este inițiată prin contactarea directă a unui furnizor de asistență judiciară primară, care va stabili la propria discreție dacă au fost îndeplinite cerințele pentru asistența judiciară primară.

Asistența judiciară secundară acoperă consultanța juridică, documentele depuse în cadrul procedurilor pentru protecția drepturilor lucrătorilor în fața angajatorului, documentele prezentate și reprezentarea în cadrul litigiilor și asistența juridică în soluționarea amiabilă a litigiilor. Asistența judiciară secundară este furnizată prin intermediul avocaților. Asistența judiciară secundară acoperă, de asemenea, scutirea de la plata cheltuielilor de judecată și a taxelor judiciare.

Pentru a beneficia de asistență judiciară secundară sub formă de depunere a documentelor și de reprezentare în cadrul litigiilor, precum și de scutirea de la plata taxelor judiciare, solicitantul trebuie să îndeplinească cerințele în legătură cu situația financiară prevăzute de Legea privind asistența judiciară gratuită, și anume ca venitul său lunar total și al membrilor gospodăriei sale să nu depășească cuantumul bazei de impozitare pe membru (3 326,00 HRK) și ca valoarea totală a activelor deținute de acesta și de membrii gospodăriei sale să nu depășească cuantumul bazei de impozitare înmulțit cu 60 (199 560,00 HRK).

În afară de îndeplinirea cerințelor financiare, asistența judiciară secundară trebuie să fie solicitată în cadrul unuia dintre următoarele tipuri de proceduri legate de:

- drepturi reale, cu excepția procedurilor legate de cartea funciară;
- relații de muncă;
- relații de familie, cu excepția procedurilor privind divorțul de comun acord, în cazul în care soții nu au copii minori comuni sau adoptați sau copii adulți aflați în îngrijirea părintească a acestora;
- proceduri de executare silită și proceduri asigurătorii privind colectarea forțată sau garantarea creanțelor care decurg din procedurile în cadrul cărora se poate acorda asistență judiciară în temeiul prevederilor Legii privind asistența judiciară gratuită;
- soluționarea amiabilă a litigiilor;
- cu titlu de excepție, în cadrul tuturor celorlalte proceduri judiciare administrative și civile, în cazul în care o astfel de necesitate decurge din circumstanțe specifice de viață ale solicitanților și ale membrilor

gospodăriei acestora, în conformitate cu scopul fundamental al Legii privind asistența judiciară gratuită.

Procedura de acordare a asistenței judiciare secundare este inițiată prin depunerea unei cereri la organul administrativ competent al județului sau al orașului Zagreb. Cererea se depune completând un formular-tip, în care se marchează faptul că solicitanții și membrii gospodăriei acestora își dau consimțământul cu privire la accesarea tuturor datelor privind totalul veniturilor și activelor lor și se confirmă faptul că informațiile furnizate sunt corecte și complete.

În cadrul procedurii de acordare a asistenței judiciare secundare unui solicitant care îndeplinește cerințele juridice pentru exercitarea dreptului la asistență judiciară secundară, autoritatea competentă va emite o decizie de acordare a asistenței judiciare secundare, indicând tipul și domeniul de aplicare al asistenței judiciare acordate. Acordarea asistenței judiciare secundare se referă la garanția totală sau parțială pentru plata costurilor asistenței judiciare secundare, în funcție de quantumul venitului total lunar al solicitanților și al membrilor gospodăriei acestora. În cadrul deciziei de acordare a asistenței judiciare secundare se specifică, de asemenea, avocatul care va acorda asistența judiciară secundară.

În cazul în care solicitantul nu îndeplinește cerințele pentru acordarea dreptului la asistență judiciară secundară, va fi emisă o decizie de respingere a cererii. Decizia de respingere a cererii poate face obiectul unei contestații înaintate de către solicitant Ministerului Justiției (*Ministarstvo pravosuđa*). Pot fi inițiate proceduri administrative împotriva deciziei Ministerului Justiției de respingere a contestației.

În cazul în care beneficiarul asistenței judiciare gratuite este partea care cade în pretenții, și anume nu este pronunțată o hotărâre în favoarea acestuia în cadrul procedurilor pentru care a fost acordată asistența judiciară secundară, acesta nu are obligația de a rambursa costurile asistenței judiciare. Cu toate acestea, acordarea sa nu înseamnă că beneficiarul asistenței judiciare secundare care este partea care cade în pretenții va fi scutit de plata cheltuielilor de judecată suportate de partea adversă, care vor fi hotărâte de instanță în conformitate cu normele care reglementează procedurile judiciare.

Asistența judiciară gratuită poate fi acordată, de asemenea, în cadrul litigiilor transfrontaliere. Legea privind asistența judiciară gratuită definește litigiile transfrontaliere ca fiind litigiile în cadrul cărora un solicitant de asistență judiciară este domiciliat într-un stat membru al Uniunii Europene sau rezident al acestuia, altul decât statul membru în care se află instanța sau în care urmează să fie executată hotărârea judecătorească.

Asistența judiciară în cadrul litigiilor transfrontaliere se acordă în materie civilă și comercială, cu privire la proceduri de mediere, soluționări extrajudiciare, aplicarea instrumentelor publice, precum și cu privire la consultanța juridică în cadrul unor astfel de proceduri. Dispozițiile privind asistența judiciară în cadrul litigiilor transfrontaliere nu se aplică în cazul procedurilor cu privire la impozitare, vamă și în cazul altor proceduri administrative.

Solicitanții de asistență judiciară în cadrul litigiilor transfrontaliere vor primi asistență judiciară dacă îndeplinesc cerințele prevăzute în Legea privind asistența judiciară gratuită. Cu titlu de excepție, asistența judiciară poate fi acordată solicitanților care nu îndeplinesc cerințele prevăzute în Legea privind asistența judiciară gratuită, în cazul în care dovedesc că nu dispun de mijloacele necesare pentru a achita costul procedurilor din cauza costurilor de trai foarte ridicate din statul membru în care își au domiciliul sau reședința obișnuită și a costurilor de trai din Croația.

În Croația, solicitanții sau autoritatea competentă a statului membru în care aceștia își au domiciliul sau reședința obișnuită (autoritatea expeditoare) trebuie să depună cererea de asistență judiciară la Ministerul Justiției (autoritatea destinatară). Formularele și documentele atașate trebuie să fie furnizate în limba croată. În caz contrar, cererea va fi respinsă.

În cazul în care un litigiu în cadrul căruia solicitantul solicită asistență judiciară nu este un litigiu transfrontalier sau în cazul în care solicitantul nu are dreptul la asistență judiciară în cadrul litigiilor transfrontaliere, Ministerul Justiției va emite o decizie prin care respinge cererea. Nu sunt permise contestații împotriva deciziilor Ministerului Justiției, însă pot fi inițiate proceduri administrative.

Asistența judiciară gratuită poate fi acordată persoanelor care nu sunt rezidente în Uniunea Europeană, sub rezerva dispozițiilor acordurilor internaționale bilaterale și multilaterale cu caracter obligatoriu pentru Croația.

Pentru informații privind asistența judiciară în Croația, consultați site-ul:

- [Asistență juridică](#)

[1] Drepturi referitoare la personalitate: dreptul la viață, sănătate fizică și mintală, reputație, onoare, demnitate, nume, viața privată și de familie, libertate etc.

■ Ultima actualizare: 09/02/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.